

Ještě není pozdě - Henychová, Eva

1. Prý je to dobré, když si člověk občas popláče,
když vyškubne si hrst vlasů,
prý je to v pořádku, že slzy jako koláče
ti rozmazaly tvou krásu.
Dlouho už nesvívalo, noci jsou tak chladné,
poslední hvězda z černé oblohy dnes spadne,
má-li se něco změnit, poslední je šance,
pakliže zaspíme ji, balíme si rance.
2. Dal jsi mi všechno to, co darovat jen můžeš,
já hlídala si zadní vrátka,
ostré jsou trny tobě darované růže
a cesta zpátky tolik krátká.
Tisíc let nevěříš už, lásko, na má slova,
stejně se moje duše ve tvé duši schová,
vím, že se nebráníš, jen očekáváš činy,
modlím se, ať mou touhu nepohlítí stíny.
3. Lehké je spadnout dolů do hluboké jámy,
nejtěžší ze všeho je však cesta vzhůru,
ještě jsme nepadli, vždyť Bůh je, lásko, s námi,
zuby se držíme andělského kůru.
Nikdy jsem neprosila, ale dneska prosím,
neodcházej ve zlém, neodcházej v míru,
prostě tu zůstaň v trávě, na sluníčku bosý,
chci ti patřit, lásko, vlož do mě svou víru.